

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 95 0 К 043177 18 Квлз
Бања Лука, 04.02.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједнице вијећа, Даниеле Миловановић, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против Г.Ј., због кривичног дјела лаке тјелесне повреде из члана 155. став 1. у вези са чланом 9. став 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио њен бранилац, Р.Р., адвокат из Т., против правоснажног рјешења Основног суда у Требињу број 95 0 К 043177 17 К 2 од 26.09.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 04.02.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбацује се захтјев за заштиту законитости као недозвољен.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Основног суда у Требињу број 95 0 К 043177 17 К 2 од 26.09.2017. године (које је донешено након поновљеног суђења), Г.Ј. је изречена судска опомена за кривично дјело лака тјелесна повреда из члана 155. став 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС), а у вези са чланом 9. став 2. истог закона. Истим рјешењем, оптужена је на основу члана 99. став. 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС), обавезана на накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 220,00 КМ и на плаћање паушалног износа од 250,00 КМ, у року од 30 дана по правоснажности те пресуде.

Одлучујући о жалби браниоца оптужене, Окружни суд у Требињу је рјешењем број 95 0 К 043177 17 Кж 2 од 21.12.2017. године, одбио као неосновану жалбу и потврдио наведено рјешење Основног суда у Требињу.

Против цитираног рјешења Основног суда у Требињу, бранилац оптужене је благовремено поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: захтјев), због повреде Кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, са приједлогом да се укине другостепена пресуда и предмет врати на ново одлучивање.

У одговору на захтјев републички јавни тужилац Светлана Брковић је предложила да се захтјев одбије као неоснован.

Разматрајући спис, побијано рјешење и захтјев браниоца, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Одредба члана 350. ЗКП РС прописује да се овај ванредни правни лијек може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) овог закона (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. овог члана. Тим ограничењима је искључена могућност улагања овог правног лијека ако није кориштено право побијања пресуде жалбом, као редовним правним лијеком, а када су у питању означене повреде материјалног и процесног закона, на ове основе побијања пресуде се није могуће позивати у Захтјеву ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку). Коначно, ограничењем прописаним у ставу 3. истог члана, се искључује могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

Дакле, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, захтјев за заштиту законитости може се поднијети само против правоснажних пресуда, а не и против правоснажних рјешења, па како је у конкретном случају, бранилац поднио захтјев за заштиту законитости против правоснажног рјешења Основног суда у Требињу, то захтјев за заштиту законитости није дозвољен, па је на основу члана 353. став 1. ЗКП РС, исти одбачен.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић